

РЕШЕНИЕ

№ 1265

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Величка Борилова
Зорница Гладилова

като разгледа докладваното от Величка Борилова Въззивно частно гражданско дело № 20221000502836 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.463 ГПК, във вр. с чл.274 и сл. от с.к. и се развива по частна жалба на „Елон“ООД, ЕИК 131445218, чрез адв.Е. П. от САК насочена против Решение № 1755/05.07.2022 г., постановено по ч.гр.д. № 4758/2022 г. по описа на СГС, с което е оставена без уважение жалбата на настоящия частен жалбоподател срещу разпореждане за разпределение на постъпили суми по изп.д. № 2705/2021 г. по описа на ЧСИ М. П. от 21.04.2022 г.

В частната жалба се правят оплаквания за постановяване на атакуваното решение при съществено нарушение на съдопроизводствените правила /чл.456 – чл.457 ГПК, както и чл.460 ГПК/и в нарушение на материалния закон - чл.136 ЗЗД, за които се навеждат конкретни доводи, а като правен резултат от същите се иска отмяната му.

Поддържа се, че лицето Ц. М. М. няма парично притежание спрямо дружеството жалбоподател и обезпечаването на суми в негова полза по изп.д. № 2705/2021 г. е незаконосъобразно.

Ц. М., наред с Е. К., бил взискател по образуваното пред същия ЧСИ изп.д. № 357/2019 г., по което длъжник е физическото лице Е. К., за сумата от 565 501,90 лв.

Производството по това дело обаче било спряно, поради неприключване на преюдициалните за развитието му искиви производства между страните, а събраната сума от

длъжника по делото била в размер на 429 689 лв. в полза на вискателите все още била неразпределена.

След спиране на това изп.дело вискателите по него подали искане по реда на чл.517, ал.3 ГПК, с което насочили изпълнението си към дружествените дялове на Е. К. в „Елон“ООД.

По образуваното т.д. № 1761/2019 г. по описа на СГС с предмет – прекратяване на дружеството „Елон“ООД като обезпечителна мярка била наложена възбрана в полза на Ц. М. върху няколко недвижими имота, собственост на дружеството - апартамент № 3, ателие № 5, ателие № 6, апартамент № 5 и две подземни парко места, всички с адм.адрес гр.***, ул. “****“ № **.

По изп.д. № 2705/2021 г. по описа на ЧСИ П., образувано по искане и въз основа на изп.лист, издаден само в полза на Е. К. срещу длъжника „Елон“ООД, за обезпечаване вземането на вискателката в хода на исковото производство, по повод на което е издаден изп.лист, било наложено обезпечение, чрез налагане на възбрана върху следните недвижими имоти, собственост на дружеството, всички с административен адрес: гр.***, ул. “****“ № **, а именно: апартаменти №№ 1, 2, 3, 4 и 5, ателиета №№ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8, както и подземни паркоместа №№ 4, 3, техническо помещение и сладкарница.

При тези неоспорени от жалбоподателя факти се поддържа, че Ц. М. не е кредитор на „Елон“ООД и не следва да участва в изготвеното разпределение на суми, постъпили в хода на принудителното изпълнение по изп.д. № 2705/2021 г. по описа на ЧСИ П., т.к. производството по чл.517, ал.3 имало друго значение и други правни последици.

Като не съобразил горното, първоинстанционния съд постановил необоснован и неправилен съдебен акт.

На отделно основание в последният не било изяснено обстоятелството защо се приема, че сумата, предназначена пропорционално за Ц. М. по изп.д. № 357/2019 г. е 233 062,15 лв., нито как се е стигнало до сумата от 82 327,81 лв., събрани като обезпечение по изп.д. № 2705/2021 г., вкл. как са определени процентните съотношения на вземанията на вискателя Е. К. по изпис и обезпечителната заповед и нейното вземане към вземането на Ц. М. по обезпечителната заповед.

На друго самостоятелно основание се поддържа, че обжалваното решение е неправилно, поради необсъждане възможността „Нисофф консулт“ООД да впише особен залог наново и да пристъпи към изпълнение върху търговското предприятие на „Елон“ООД по реда на ЗОЗ, макар и като хирографарен кредитор.

По подробно изложените оплаквания в горната насока се иска от настоящата инстанция да постанови решение, с което са отмени обжалваното такова и да разреши въпроса по същество, съобразно изложеното по-горе.

Вискателят Е. К. и присъединеният такъв Ц. М. са подали съвместен отговор по частната жалба, чрез адв.В. В. от САК.

В нея са оспорили всяко едно от оплакванията на „Елон“ООД и поддържат правилност на обжалваното разпределение.

В ЧСИ М. П. не е взел становище по частната жалба.

Софийският апелативен съд в решаващия състав, като взе предвид оплакванията на частния жалбоподател и съобрази данните по първоинстанционното дело, приема че частна жалба е процесуално допустима, като депозирана в срока по чл.275, ал.1 ГПК, във вр. с чл.463, ал.2 ГПК, от надлежно процесуално легитимирано лице – длъжникът в изпълнителното производство, срещу акт, подлежащ на последващ съдебен контрол.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено от надлежен съдебен състав, в рамките на правораздавателната му власт, в съответната форма.

За да се произнесе по основателността на наведените оплаквания за неговата неправилност, въззивната инстанция съобрази от фактическа и правна страна следното:

Нормата на чл.463 ГПК, уреждаща съдебния контрол по отношение извършеното от съдебния изпълнител /СИ/ разпределение е специална спрямо общата такава на чл.435 ГПК, с оглед специалния предмет на производството, определящ се от спецификата на акта на СИ по чл.460 ГПК, по отношение на който се упражнява настоящия съдебен контрол.

Т.к. разпределението не е изпълнително действие и чрез него не се упражнява принуда, а се определя кои притезания подлежат на удовлетворение, какъв е редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за изплащане на всяко от тях, активно легитимирани да обжалват разпределението са всички вискатели и длъжника, което процесуално правило е в отклонение на установените от нормата на чл.435 ГПК изчерпателно посочени действия по принудителното изпълнение, по отношение на които е допустим съдебен контрол по жалба на различните страни в изп.производство.

Именно с оглед специфичния му характер, в производството по чл.463 ГПК по проверка правилността на извършеното разпределение от СИ на постъпили в резултат на принудително изпълнение суми съдът действа в режим на пълен въззив, а не като контролно-отменителна инстанция, каквато е останалите случаи на защита срещу изпълнението /чл.435 ГПК/.

В това производство съдът служебно проверява законосъобразността на разпределението, предвид спецификата на акта на СИ, по отношение на който осъществява съдебен контрол, който е акт по приложение на императивната норма на чл.136 ЗЗД.

При съобразяване на тези постановки, както и на задължителното тълкуване по приложението на нормата на чл.136, ал.1, т.1 ЗЗД, направено в т.6 от ТР № 2/26.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2/2013 г., ОСГТК решаващият въззивен състав приема, че обжалваното решение е и правилно.

По делото не е имало спор, че изп.производство по изп.д. № 20218510402705 по описа на ЧСИ М. П., № 851 от РКЧСИ, е образувано по молба на Е. Е. К. и въз основа на представен от нея изп.лист от АС София на 25.10.2021 г., по т.д № 158/2021 г., срещу

длъжника „Елон“ООД, за сумата от 137 281,37 евро, ведно със законната лихва върху тази сума, считан оот 01.09.2014 г. до окончателното плащане.

Приобщените по изп.дело писмени доказателства установяват, че за обезпечаване на иска, предмет на производството по горепосоченото т.д., с определение № 1744/10.07.2014 г. по ч.гр.д. № 2390/2014 г. е била наложена възбрана върху няколко недвижими имота, собственост на бъдещия ответник „Елон“ООД, а именно – апартаменти №№ 1, 2, 4 и ателиета №№ 1, 2, 3, 4, 7 и 8, подземни паркоместа №№ 4, 3 и парко място 4, техническо помещение и сладкарница.

Че възбрана върху тези имоти е била наложена, се установява от представените справки от СлВп – Книга Възбрани - № 35687/18.07.2014 г., Том 14 244/2014 г., вид дело - нотариално 27336/18.07.2014 г., дв. вх. рег. № 35676/18.07.2014 г.

След отпочване на изп.производство върху същите е наложена и нова възбрана, по молба на вискателя - Книга Възбрани, вх.рег. № 82943/09.11.2021 г., т. 13 249/2021 г., нот. дело 64423/09.11.2021 г, дв.вх. рег. № 81089/09.11.2021 г. и вх.рег. № 96785/16.12.2021 г., т. 15 156/2021 г., дв.вх. рег. № 94676/16.12.2021 г.

С друга обезпечителна заповед – издадена въз основа на определение № 4771/11.09.2019 г. по т.д. № 1761/2019 г. е допуснато обезпечение на предявени от Ц. М. М. против „Елон“ЕООД иск с правно основание чл.517, ал.3 ГПК, чрез налагане на възбрана върху следните недвижими имоти – апартаменти №№ 3 и 5, както и ателие №№ 5 и 6, подробно описани, собственост на ответното по иска дружество, до размер на 315 389,96 лв., представляващи парично притезание по изп.д.№ 357/2019 г. спрямо длъжника Е. К., за които вземания е вписан запор върху дружествените й дялове на „Елон“ООД след връчено изявление за прекратяване на дружеството.

Въз основа на обезпечителната заповед е вписана и възбраната - книга Възбрани, вх.рег. № 59255/12.09.2019 г., т. 15 212/2019 г., вид дело - нотариално 45312/12.09.2019г, дв.вх. рег. № 58282/12.09.2019 г.

Писмените доказателства установяват, а и не е спорно между страните, че посоченото в обезпечителната заповед изп.д. № 20198510400357, също по описа на ЧСИ П., е спряно, като не са извършвани разпределения на постъпилите по него суми, от които сума в размер от 233 062,15 лв. се разпределят на Ц. М., пропорционално на вземането му към длъжника.

По изп.дело под № 2705/2021 г. са проведени действия по принудително събиране на дължимото се вземане на вискателя, като са проведени публични продани на няколко недвижими имоти, собственост на длъжника „Елон“ЕООД, от които са реализирани следните постъпления от продажните цени: 1/ За Ателие № 1 с идентификатор 68134.302.475.1.17 - 119 349 лв. с ДДС; 2/ за Ателие № 5 с идентификатор 68134.302.475.1.21 - 123 185 лв. С ДДС; 3/ За Ателие №6 с идентификатор 68134.302.475.1.22 - 123 648 лв. с ДДС: 4/ За Апартамент № 1 с идентификатор 68134.302.475.1.1 - 163 640,99 лв. с ДДС: 5/ За Апартамент № 2 с идентификатор 68134.302.475.1.2 - 150 009 лв. с ДДС: 6/ За Апартамент № 3 с идентификатор

68134.302.475.1.3 - 148.000 лв. с ДДС; 7/ За Апартамент № 4 с идентификатор 68134.302.475.1.4 - 152 601 лв. с ДДС.

Не се спори и се установява от приложеното изп.д, че постановленията за възлагане на горепосочените имоти са влезли в сила /не се твърди и няма данни да са обжалвани/.

Установява се и че дължимият ДДС в общ размер на 163,405.49 лв. е преведен по сметка на НАП София Град- Офис Център.

Така подлежащата на разпределение сума, постъпила в резултат на реализираните публични продани на недвижими имоти е общо в размер на 817 027.50 лв., като отделно от това на 17.03.2022 г. длъжникът превел за погасяване на задължението си по същото изп. дело сума в размер на 42 800 лв.

В резултат на последното ЧСИ П. е спрял публичната продан на Апартамент № 5 с идентификатор 68134.302.475.1.5.

Сумарно постъпилаат от публичните продани сума и внесена от длъжника, съответно подлежаща на разпределение с обжалваното разпореждане е в размер на 859 827,50 лв.

При гореустановеното решаващият въззивен състав приема, че както ЧСИ, така и първоинстанционният съд в случая правилно и при спазване на установените съдопроизводствени правила в чл.136 ГПК и чл.459, ал.1 ГПК са разпределили тази сума.

Несъстоятелни са оплакванията на частния жалбоподател, че разпределението е неправилно, т.к. неправилно за Ц. М. са отделени суми от постъпленията от публичната продан и доброволното плащане на длъжника, т.к. той нямал парично притезание спрямо „Елон“ООД и обезпечението на суми по изп.д. № 2705/2021 г. в негова полза било незаконосъобразно.

Същите не държат сметка за нормата на чл.459, ал.1 ГПК, според която кредиторът, в чиято полза е допуснато обезпечение чрез налагане на запор или възбрана, се смята за присъединен вискател, когато изпълнението е насочено върху предмета на обезпечението. Припадащата се на обезпечения кредитор сума се запазва по сметката на съдебния изпълнител и му се предава, след като представи изпълнителен лист. Тази сума се разпределя между останалите вискатели или се връща на длъжника, ако обезпечението бъде отменено.

В случая именно такъв кредитор се явява и Ц. М., предвид че в негова полза е допуснато обезпечение по висящо т.д. 1761/2019 г. по описана на СГС, чрез налагане на възбрана върху част от недвижимите имоти, предмет на процесните публични продани – апартамент № 3 и ателиета №№ 5 и 6, подробно индивидуализирани.

Ето защо и безсъмнено, по арг. от чл.459, ал.1 ГПК, същият има качеството на присъединен вискател по изп.д.№ 2705/2021 г., но само по отношение на горепосочените недвижими имоти, което обстоятелство правилно е било съобразено от ЧСИ П. при извършеното от него разпределение, вкл. и от първоинстанционния съд.

Доводите на дружеството частен жалбоподател в насока, че допуснатото в полза на този всичкател обезпечение било незаконосъобразно са ирелевантни както за предмета на изпълнителното, така и за предмета на настоящето производство - същите „Елон“ООД е следвало да въведе по развитото се обезпечително производство.

След като не се твърди, нито се ангажират доказателства допуснатото обезпечение да е отменено, респ. – наложените възбрани – заличени, то безсъмнено наличието на допуснатата в полза на Ц. М. обезпечителна мярка го легитимира като присъединен взыскател по изп.д. № 2705/2021 г. по описа на ЧСИ П. по отношение на изпълнението спрямо предмета на обезпечението и правилно в негова полза и припадащата му се сума следва да се запази по сметка на ЧСИ П., докато представи изп.лист, а в противен случай – в случая би следвало да се върне на длъжника, т.к. не остават неудовлетворени взыскатели.

За пълнота на изложението следва да се акцентира, че след като в случая допуснатото обезпечение в полза на М. е за сумата 315 389,96 лв., при изготвяне на процесното разпределение ЧСИ е действал изключително в полза на длъжника по изп.производство по изп.дело 2705/21 г., като за този присъединен взыскател по реда на чл.459, ал.1 ГПК е заделил само сумата от 82 327,81 лв., представляваща разликата между сумата, за което е допуснато обезпечението и респ. – вписана възбраната и припадащата му се в качеството на взыскател по друго изп.д. - № 357/2019 г., по която има постъпления – сума от 233 062,15 лв., но не е извършено разпределение, т.к. делото е спряно.

В обобщение – вярно е, че Ц. М. не е кредитор с признато парично вземане, в резултат на получен изп.лист спрямо „Елон“ООД /така частната жалба/, но в казуса нито ЧСИ, нито първоинстанционния съд са изложили доводи в такава насока.

Както вече се посочи нееднократно – същият е обезпечен кредитор по смисъла на чл.459, ал.1 ГПК, т.к. в негова полза е наложена възбрана върху имотите, предмет на процесната публична продан. Какъв е характера на исковото производство, по което е допуснато обезпечението, е ирелевантно за изпълнителното производство, респ. – за разпределението на постъпилите в неговия ход суми.

Несъстоятелни са и оплакванията, че извършеното разпределение било немотивирано и неясно.

В същото ясно и последователно, по разбираем начин и при спазване нормите на чл.136 ЗЗД и чл.459, ал.1 ГПК, са посочени както подлежащите на удовлетворяване вземания, в полза на всеки един от взыскателите, така и процентните съотношения на вземанията им, вкл. и по отношение на взыскателя Е. К..

Последната е взыскателя, по чието искане и въз основа на изп.лист е образувано изп.производство, като паричното ѝ вземане е било обезпечено, чрез налагането на възбрана по отношение на част от имотите, предмет на проданта, преди приключване на исковото производство, по повод на което се е снабдила с изп.лист. И т.к. искът е бил уважен частично, СИ е съобразил процентно съотношението между признатото ѝ съдебно вземане спрямо обезпечителната заповед, което е 47%.

Правилно е изчислено и процентното съотношение между вземането на вискателя К. по изп.лист /което послежи на пълно удовлетворяване/ и това на присъединения вискател М. по обезпечителната заповед – 15%, като спрямо същите са разпределени и постъпилите суми.

Правилно е съобразено в разпределението също така, че вписаните възбрани не дават привилегия на кредиторите, чиито вземания са обезпечени, и същите се явяват хирографарни.

Преди извършването му обаче СИ е извършил актуални справки относно наличието на публични задължения на длъжника /арг. от чл.458 ГПК, т.к. Държавата се смята за присъединен вискател за дължимите ѝ от длъжника публични вземания, размерът на които е бил съобщен на съдебния изпълнител до извършване на разпределението/, както и относно задълженията за местни данъци и такси по отношение недвижимите имоти, предмет на проданта.

Същите са установили /удостоверение с вх.№ 114476/12.11.2021 г. на ТД на НАП София – град и уведомления от Р-н Възраждане на Столична Община вх.№ 23407, 23408, 23409, 23410, 23412, 23413 и 23414/22.03.2022 г./, че длъжникът няма публични задължения и задължения за местни данъци и такси.

Ето защо и правилно с процесното разпределение привилигирано са удовлетворени вземанията за разноси по обезпечението и принудителното изпълнение, предплатени от вискателя Е. К., а в следствие и поради хирографарния характер на основното ѝ вземане /по изп.лист/ и това на присъединения вискател, са разпределени суми за удовлетворяване на техните вземания, при съобразяване на гореизложените обстоятелства, като това на К. е удовлетворено изцяло. В полза на ЧСИ П. да разпределени непредплатените от вискателя разноси по изпълнението /само в размер на 7,39 лв./ и дължимите се такси по т.26 от ТТРЗЧСИ.

Правилно е постановено също, че неразпределения остатък от постъпилата сума по изп.производство в размер на 2 844,33 лв. подлежи на връщане на длъжника.

Ето защо и като постановено при спазване на съдопроизводствените правила и относимия материален закон, обжалваното разпределение се явява правилно, каквото се явява и решението на СГС, с което жалбата срещу него оставена без уважение.

Горният извод се налага и поради несъстоятелността на оплакванията на частния жалбоподател за неправилност на обжалваното решение, поради необсъждане възможността „Нисофф консалтинг“ООД да впише особен залог наново и да пристъпи към изпълнение върху търговското предприятие на „Елон“ООД.

На това оплакване следва да се отговори, че хипотетична възможност да се впише залог и да се пристъпи към изпълнение върху търговското предприятие на дружеството длъжник има не само за горепосоченото дружество, но и за което и да е друго лице, ако придобие качеството на заложен кредитор.

Тази хипотетичност обаче е ирелевантна за предмета на изп.производство и на

разпределението, предвид че при извършената служебна справка по партидата на дружеството длъжник решаващият състав установи, че вписаният залог на търговското предприятие на длъжника в полза на „Нисофф Консултинг“ООД е извършено на 22.07.2014 г., от който факт следва извод, че към момента на образуване на изп.производство се е погасил /чл.30, ал.2 ЗОЗ/, т.к. не е подновен.

Ето защо и посоченото дружество не следва да се счита за присъединен по право кредитор /взискател, а не се твърди, нито се установи и да се е присъединил по своя воля като такъв по изп.производство. Ето защо на същия няма основание да се разпределят суми от постъпленията от процесната публична продан.

Мотивиран от изложеното и на посочените основания, Софийският апелативен съд, ТО, пети състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1755/05.07.2022 г., постановено по ч.гр.д. № 4758/2022 г. по описа на СГС.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____